

روز ۸ مارس روز مبارزه
برای آزادی زن

خواست مردم و زنان، تقلیل
مطالبات شان و تنگ کردن افق شان
خنثی کنیم. کوشیده ایم که
رادیکالیسم را در جنبش آزادی زن
نمایندگی کنیم. این تلاش ها اکنون
دارد به ثمر میرسد.

در آستانه ۸ مارس و در اوج
خیزش عظیم مردم و نقش تحسین
برانگیز جنبش آزادی زن، ما

تصمیم گرفتیم که مجموعه ای از نظرات، فعالیت های نظری،
سیاسی، تبلیغی و آکسیونی سازمان آزادی زن برای پیشبرد جنبش
رادیکال آزادی زن در سطح بین المللی را منتشر کنیم تا تصویری
نستبا همه جانبه از سازمان و نقش و جایگاه آن ارائه دهیم. (این
مجموعه بزودی منتشر خواهد شد).

اکنون زمان آن فرا رسیده است که سازمان آزادی زن را در تمام
محلات، مدارس، دانشگاه ها و کارخانه ها بسازیم و علنا اعلام
کنیم. همراه این مجموعه تمام زنان و مردان آزادیخواه را فرا
میخوانیم که به سازمان آزادی زن بپیوندند و سازمان را در محل
خود علنا اعلام کنند. سازمان آزادی زن نماینده رادیکالیسم
آزادیخواهانه و برابری طلبانه جنبش آزادی زن است. سازمان
آزادی زن به کم رضایت نمیدهد و برای آزادی بدون قید و شرط و
برابری واقعی و اجتماعی زنان مبارزه میکند. سازمان آزادی زن
مبارز قاطع و پیگیر آزادی زن است. با گرد آمدن حول سازمان،
جنبش آزادی زن را تقویت و تحکیم کنیم. جنبش آزادی زن به یک
رهبر قاطع، تسلیم ناپذیر و پیگیر نیاز دارد. سازمان آزادی زن
میتواند و باید این نقش را بعهده بگیرد.

زننده باد آزادی زن

حکومت ضد زن، سرنگون، سرنگون

پیام سازمان آزادی زن بمناسبت ۸ مارس

دوران نوین جایگاه سازمان آزادی زن

آذر ماجدی

در آستانه ۸ مارس قرار گرفته ایم. امسال ۸ مارس را در شرایط
کاملا متفاوتی برگزار میکنیم. جامعه ایران دستخوش یک تلاطم
عظیم سیاسی - اجتماعی است. مردم برای سرنگونی رژیم
اسلامی بپاخاسته اند. یک خیزش عظیم آزادیخواهانه جامعه ایران
را به لرزه درآورده است. نقش زنان و جنبش آزادی زن در این
تحولات بسیار چشمگیر و برجسته است. زنان در پیشاپیش این
حرکت توده ای قرار دارند. جامعه در آستانه یک تحول عظیم
قرار دارد. خیزش عظیم آزادیخواهانه مردم، موقعیت زنان و
جنبش آزادی زن در این خیزش موجب حیرت و تحسین جهانیان
شده است. چهره جامعه ایران و جنبش آزادی زن نزد جهانیان
بکلی دگرگون شده است.

حقایق که ما سالها بود بر آن تاکید میگذاشتیم، عملا طی ۹ ماه
اخیر دارد بر همگان عیان میشود. آکادمیا و رسانه ها همواره
کوشیده اند از جامعه ایران یک چهره اسلامی بسازند. در مقابل ما
تلاش کرده ایم این تصویر را بدریم و حقایق را در مقابل چشمان
جهانیان بگذاریم. این نهاد ها کوشیده اند خواست مردم را به
تغییرات جزئی و اصلاحاتی ناچیز در حکومت اسلامی محدود
نمایند. ما اعلام کرده ایم که مردم در کمین رژیم اسلامی نشسته اند
و از هر فرصتی برای عقب نشاندن آن و به زیر کشیدن آن استفاده
میکند. ما تاکید کرده ایم که مردم ایران نه خواهان یک جمهوری
اسلامی اصلاح شده، بلکه خواهان سرنگونی این نظام جنایتکار،
ضد زن و ارتجاعی اند. خیزش اخیر مردم مهر تائیدی بود بر این
حقایق و بر این تلاش ها.

یک امر دائمی ما افشای تبلیغات دروغین اصلاح طلبان حکومتی
در داخل و خارج و پادوهای آنها در میان اپوزیسیون بوده است.
همواره کوشیده ایم که تلاش این جریانات برای به عقب کشیدن

**مصاحبه با آذر ماجدی مسئول سازمان آزادی زن
در مورد اهداف و افق مبارزه سازمان آزادی زن**

صفحه ۲

**مصاحبه با اسماعیل اوجی در مورد
شبکه "مردان علیه خشونت ناموسی"**

صفحه ۵

اخباری کوتاه از سازمان آزادی زن

صفحات ۶ و ۸

کنفرانس بین المللی ۸ مارس

صفحه ۱۰

**جنبش زنان، صف آرائی های جدید!
پروین کابلی**

صفحه ۷

برای تغییر جهان متحد شوید!

مصاحبه با آذر ماجدی مسئول سازمان آزادی زن در مورد اهداف و افق مبارزه سازمان آزادی زن

نشریه آزادی زن: با سلام و خسته نباشید خدمت شما.

۸ مارس در پیش است و فعالیتهای سازمان آزادی زن برای برگزاری یک کنفرانس بین المللی از مدتها قبل شروع شده و آگهی آن را در سایتهای مختلف دیده ایم. سوال اول من راجع به کنفرانس پارسال است که آن هم در شهر گوتنبرگ سوئد برگزار شد. لطف کنید اول از کنفرانس بین المللی پارسال و اهدافی که کنفرانس در برابر فعالین حقوق زن قرار داد صحبت کنید.

آذر ماجدی: این سال سومی است که سازمان آزادی زن بمناسبت ۸ مارس در شهر گوتنبرگ، سوئد، در دفاع از آزادی و برابری زنان و لائیسیته (سکولاریسم) کنفرانس بین المللی برگزار میکند. این کنفرانس ها با استقبال بسیار گرم روبرو شده است. در دهه گذشته رفته رفته نسبت به نقش مخرب مذهب و لزوم مبارزه با آن در میان جنبش حقوق زن و در میان جنبش های اجتماعی مترقی یک تحرک قابل توجه ای بوجود آمده است. فضا برای چنین مباحث و حرکت هایی بسیار مساعد تر شده و گوش شنوای بیشتری برای صحبت های ما وجود دارد. مبارزه خود ما بعنوان یک سازمان و یک جنبش در شکل دهی به این فضا بسیار موثر بوده است.

کنفرانس پارسال که نزدیک به بیست فعال و محقق حقوق زن

از اروپا، خاورمیانه و کشورهای دیگر در آن سخنرانی کردند، سر و صدای زیادی کرد. بطور نمونه ما از فلسطین، لبنان، اسرائیل و ایران تا الجزایر و گرجستان و آرژانتین و کشورهای اروپایی سخنران در کنفرانس داشتیم. بسیاری در مورد آن صحبت کردند. در بسیاری از وب سایت ها اخبار مربوط به آن منتشر شد. در کنفرانس های دیگری که من شرکت داشتم در مورد این کنفرانس از من سوال میشد و یا ابراز علاقه میشد. نقش این کنفرانس بعنوان یک مجمعی که فعالین حقوق زن، حقوق انسان و مدافعین لائیسیته را گرد هم آورده است و این چنین مستقیم و قاطع میان حقوق زن و لائیسیته رابطه برقرار میکند برای همه بسیار جالب توجه بود. راستش بسیاری به ما میگویند که "شما بسیار شجاع هستید." این مقابله سرسخت با مذهب، افشاگری صریح از مذهب و نقش آن در جامعه و از اسلام سیاسی و رژیم اسلامی تحسین بسیاری را برانگیخته است.

یک نکته مهم این کنفرانس در آن است که ما تمام مذاهب را مورد حمله قرار داده ایم، از انواع مسیحیت، تائیهودی گری و اسلام. و در کنفرانس سال پیش فعالین از تمام این محیط ها وجود داشتند. بحث های بسیار جالبی نیز در کنفرانس درگرفت. این کنفرانس نقش پیشتازی در تحکیم گرایش لائیک درون جنبش حقوق زن ایفاء کرد. امیدواریم که بتوانیم این روند را ادامه دهیم.

نشریه آزادی زن: آیا به هیچکدام از اهداف خود، کامل

و یا چند درصد رسیدیم؟ چرا؟ چه فعالیتهایی مورد نیاز است تا بتوانیم به اهدافی که در کنفرانس به آنها اشاره شد برسیم؟

آذر ماجدی: راستش بسیار سخت است که با عدد و رقم میزان پیشروی مان را تعیین کنیم. در فعالیت های اجتماعی-سیاسی ارزیابی به این شکل کمی پیچیده است. معمولاً شما ممکن است سال ها فعالیت کنید و تفاوت چشمگیری مشاهده نکنید، بعد ناگهان متوجه شوید که راه مقابلتان بسیار سهل العبور تر شده است. درها براحتی در مقابلتان گشوده میشود؛ چشم ها بسوی شما برمیگردد و خبر و تاثیر فعالیت هایتان را در مکان هایی مشاهده میکنید که خودتان انتظارش را نداشته اید. میخواهم بگویم که ما طی دو سه سال گذشته پیشروی های بسیاری در سطح بین المللی داشته ایم ولی این لزوماً به فعالیت های سال گذشته برنمیگردد. انباشت فعالیت های دو دهه اخیرمان است که به نقطه ای رسیده که اکنون کاملاً قابل لمس و مشاهده شده است.

من شخصا در چند سال اخیر تاثیر فعالیت های مان را بطور گسترده ای مشاهده میکنم. در اروپا، آمریکا، خاورمیانه و آفریقای شمالی پژواک آرمان ها و نظرات خودمان را میشنوم. اکنون سازمان آزادی زن به یک سازمان بسیار معتبر و شناخته شده در سطح بین المللی بدل شده است. این موفقیت را ما مدیون فعالیت های دو دهه پیش جنبش مان هستیم. ولی هنوز راه درازی در پیش داریم. ارتجاع و عقب ماندگی سرسخت است، زیرا هزینه های گزاف صرف نگهداری آنها میشود. دولت های ارتجاعی به این عقاید

برای حفظ خود نیاز دارند. مبارزه با نهاد مذهب و تمام خرافه هایی که در جامعه اشاعه میدهد یک مبارزه طولانی و خستگی ناپذیر لازم دارد. کار یک روز و دو روز نیست. بویژه آنکه بورژوازی هر روزه برای بقای آن کار و هزینه میکند.

فعالیت های ما پایان ناپذیر است. پیشروی ها و موفقیت های چشمگیری داشته ایم ولی تا هدف هنوز راه طولانی داریم. البته باید توجه داشت که اوضاع ایران در ماه های اخیر شرایط کاملاً متفاوتی را در مقابل ما گذاشته است. زمانی که ما بتوانیم جمهوری اسلامی را در ایران به زیر بکشیم بنظرم شرایط در سطح جهان و بویژه خاورمیانه و آفریقای شمالی زیر و رو خواهد شد. امکان دستیابی به اهداف برای ما بسیار تسهیل خواهد شد.

نشریه آزادی زن: تم کنفرانس پارسال "چرا سکولاریسم ضروری است" بود. امسال هم تقریباً همین تم را برای کنفرانس در نظر گرفته اید. "نقش اساسی سکولاریسم در مبارزات زنان برای برابری، امنیت و در مبارزه علیه خشونت نسبت به زنان". آیا فکر نمیکنید که این هدف، یعنی رهائی از دین، هدفی است بسیار بزرگ که میبایستی همه ی فعالین حقوق انسان، مرد و زن، در همه ی کشورهای دنیا در آن مشترکاً

حکومت ضد زن، سرنگون، سرنگون!

مصاحبه با آنر ماجدی

دخالت کنند و با یک یا دو کنفرانس اینجا و آنجا قابل دسترسی نیست؟ آیا بهتر نیست که این هدف بزرگ را به اهداف کوچکتر و قابل دسترسی تر تقسیم کرد تا بتوان به تدریج به آنها و نتیجتاً به هدف بزرگ دست یافت؟

آنر ماجدی: با شما موافقم که این یک هدف بزرگ است. موافقم که باید به یک جنبش وسیع در سطح بین المللی دامن زد. هدف ما هم دقیقاً همین است. ما با تشکیل چنین کنفرانس هایی عملاً توجه جنبش های اجتماعی برای حقوق انسان را به این مساله مهم جلب میکنیم. میکوشیم نقش مخرب مذهب را جلوی چشمان جامعه بگیریم و بر اهمیت لائیسیتیه تاکید بگذاریم. ببینید بنظر من دو شیوه فعالیت وجود دارد که از افق و بینش حاکم بر جنبش های متفاوت نشأت میگیرد. یک بینش و افق مبلغ روش "تدریجی" و قدم های کوچک است. مبلغ این نظریه است که باید بتدریج حرکت کرد و قدم های کوچک برداشت. بینش دیگر تمام هدف و افق را در مقابل قرار میدهد، آن هدف را نشانه میگیرد، تمام خواست و آرمان اش را تبلیغ میکند و میکوشد به آن سمت حرکت کند.

من به بینش دومی تعلق دارم. مساله اینجاست که شما وقتی هدف تان را کوچک تعریف میکنید، افق تان هم مطابق با آن کوچک میشود، توقع و انتظار تان هم به نسبت آن پایین میاید. بالعکس زمانی که تمام آرمان خود را جلوی خود قرار میدهید، با افق بزرگ تر مواجه هستید، با بلند پروازی بسوی هدف حرکت میکنید، توقع تان بالا میرود، تحرکاتان بیشتر

میشود. این تصور که اگر هدف را کوچک تعریف کنیم، و یواش یواش بسوی آن برویم قابل حصول تر است، بنظر من بینشی کاملاً اشتباه است. درست است که شما پرواز نمیتوانید بکنید و باید تمام قدم ها را بردارید. منتهی اینکه با چه افقی حرکت میکنید در رسیدن به هدف بسیار تعیین کننده است.

رژیم اسلامی و استقرار یک نظام لائیک یا سکولار پیش شرط تحقق این هدف است. لذا ما با سازمان ها و جریاناتی که در رسیدن به این هدف ما را یاری رسانند قطعاً همکاری خواهیم کرد. ابتکار فمینیستی اروپا در بسیاری موارد به این اهداف نزدیک است. ما از جریانات و سازمان های مختلف برای شرکت در

لائیسیتیه فقط یک هدف مقطعی و کوچک ما است. از نظر ما لائیسیتیه یک شرط سیاسی لازم و نه کافی برای دستیابی به جامعه ای است که در آن زن و مرد میتوانند برابر باشند، خرافات مذهبی را میتوان کنار زد و جارو کرد و امکان تحقق آزادی ها تسهیل میشود. لائیسیتیه برای ما هدف غائی نیست. یک وسیله برای رسیدن به هدف غائی است.

کنفرانس هایمان دعوت کرده ایم. و این خود تلاشی برای ایجاد نزدیکی های بیشتر با جریانات مختلف است. ما طی سال های اخیر تلاش بسیاری برای سازمان دادن به یک جنبش بین المللی برای آزادی زن، سکولاریسم و برای آزادی

و برابری در سطح بین المللی انجام داده ایم. مبارزه علیه حاکمیت مذهب و بویژه اسلام سیاسی یکی از جنبه های مهم مبارزه

ما بوده است. اما در این مبارزه کوشیده ایم که علیه هر دو قطب تروریستی بایستیم. توجه مان عمیقاً به این وجه بوده است که در مبارزه علیه اسلام سیاسی به قطب تروریسم

دولتی، به رهبری آمریکا نزدیک نشویم. بسیاری از سازمان های در مبارزه با یک قطب به قطب دیگر نزدیک میشوند. ما این مساله را در دور و بر خود کاملاً مشاهده میکنیم. مقابله با هر دو قطب

ضمناً باید بگویم که لائیسیتیه فقط یک هدف مقطعی و کوچک ما است. از نظر ما لائیسیتیه یک شرط سیاسی لازم و نه کافی برای دستیابی به جامعه ای است که در آن زن و مرد میتوانند برابر باشند، خرافات مذهبی را میتوان کنار زد و جارو کرد و امکان تحقق آزادی ها تسهیل میشود. لائیسیتیه برای ما هدف غائی نیست. یک وسیله برای رسیدن به هدف غائی است.

نشریه آزادی زن: این موضوع بسیار پر اهمیت و جالب است که سازمان آزادی زن با ابتکار فمینیستی اروپا در امر مبارزه برای آزادی و برابری زنان همکاری مینماید. چرا این همکاری سازمان آزادی زن با گروهها، سازمانها و احزاب مدافع حقوق زنان، ایرانی و غیر ایرانی را کمتر مشاهده میکنیم؟

آنر ماجدی: سازمان آزادی زن تلاش میکند که اهداف خود را در یک مبارزه و تلاش پیگیر به پیش ببرد. هدف ما دستیابی به آزادی بی قید و شرط زنان و برابری واقعی و اجتماعی زن و مرد است. سرنگونی

تروریستی از اصول خدشته ناپذیر ما است. خوشبختانه ابتکار فمینیستی اروپا در این وجه با ما کاملاً اتفاق نظر دارد.

نشریه آزادی زن: اوضاع سیاسی ایران در حال حاضر، نقش جنبش زنان ایران در به وجود آمدن این وضعیت سیاسی و امید به آینده ای بهتر شاید برای فعالین حقوق زنان و وظایف دیگری برای رسیدن به اهداف خود طلب میکند. به عنوان آخرین سوال چه توصیه ای به این فعالین دارید؟

آنر ماجدی: اوضاع سیاسی در ایران بسیار متحول و ملتهب است. شرایط با شتاب خیره کننده ای تغییر میکنند. اکنون هشت ماه است که مردم خیابان ها را ترک نمیکند. مبارزه هر روز رادیکالتر میشود. خواست سرنگونی رژیم اسلامی صریحاً و علناً در اعتراضات طرح شده است. ارباب خاصیت و تاثیر خود را از

دست داده است. مردم پل های بسیاری را پشت سر خود خراب کرده اند. رژیم اسلامی رفتنی است، چون مردم این حکم را داده اند.

نقش زنان و جنبش آزادی زن در این خیزش بسیار چشمگیر است. زنان و جنبش آزادی زن در جلوی صف این اعتراضات حرکت میکنند و بعضاً نقش رهبری را ایفاء میکنند. همه، برخی با تحیر، برخی با تحسین از نقش زنان در خیزش مردم

نه به حجاب اسلامی، نه به سرکوب زنان!

من کلیه فعالین جنبش آزادی زن را به پیوستن به سازمان آزادی زن فرامیخوانم.

نشریه آزادی زن: با تشکر از شرکت شما در این مصاحبه و به امید کنفرانسی موفق در گوتنبرگ سوئد. ■

اسلامی شرط لازم دستیابی به یک جامعه آزاد و برابر است. باید در این مبارزه نقش فعال ایفاء کرد. سازمان آزادی زن خود را یک بخش مهم این مبارزات میدانند و از تمام فعالین آزادی زن، چه زن و چه مرد دعوت میکنند که به سازمان آزادی زن بپیوندند و سازمان آزادی زن را بطور علنی در محل و منطقه خود ایجاد و اعلام کنند. سازمان آزادی زن برای آزادی بی قید و شرط و برابری کامل، واقعی و اجتماعی زن و مرد مبارزه میکنند. سازمان آزادی زن گرایش رادیکال جنبش حقوق زن را نمایندگی میکند. سازمان آزادی زن یک سازمان شناخته شده و معتبر با سابقه ای درخشان در مبارزه رادیکال و آزادیخواهانه است.

باز کنیم و توضیح دهیم. نکته جالب اینست که اکنون افراد و جریانات متفاوتی از این مقوله استفاده میکنند. به این خاطر که این توصیف بسیار روشنگر و مناسبی از اوضاع ایران و نقش جنبش آزادی زن در آن است. برای جنبش آزادی زن بسیار روشن است که به هیچیک از خواست هایش نمیتواند تحت سلطه رژیم اسلامی دست یابد. لذا امر سرنگونی جمهوری اسلامی بعنوان یک امر سیاسی و هدف مهم این جنبش است.

فعالین جنبش آزادی زن نقش فعال و پیشتازی در خیزش مردم و مبارزه سرنگونی طلبانه مردم دارا هستند. این یک وظیفه مهم و اساسی آنها است. این امر را باید درک کرد و تشخیص داد. سرنگونی رژیم

و در روبروی و مردم با رژیم سخن میگویند. این مهم است که فقط از زنان صحبت نکنیم، بلکه از زنان و جنبش آزادی زن سخن بگوییم. این مساله به این معنا است که امر آزادی و برابری زن و مرد در این خیزش و اعتراضات نقش برجسته ای دارد. این یک بعد بسیار ترقی خواهانه، آزادیخواهانه و ضد مذهبی به این خیزش می بخشد.

ما بارها از مقوله "انقلاب زنانه" صحبت کرده ایم. من در این مورد نوشته ها، ویدئوبلاگ و سخنرانی دارم. سعی کرده ام این مقوله را توضیح دهم. بنظرم این مساله بسیار مهمی است. این مقوله را برای اولین بار منصور حکمت طرح کرد و ما کوشیده ایم که ابعاد آنرا

مافیای صنعت "فحشا" از طرف دیگر، عدم امنیت زنان در شرایط جنگی، مهاجرت به غرب و تحمیل قوانین شریعه در غرب برای به انقیاد کشاندن زنان مهاجر بخشی از فاکتورهای تعیین کننده در جهت جلب آکتیویستهای است که حاضرند نه تنها در محل زندگی خود بلکه در سطحی جهانی مبارزه علیه جنبش اسلامیستی را به پیش ببرند. دو مهمان ویژه امسال هم چهره ای خاص به کنفرانس داده اند و توجه های بسیاری را به خود جلب کرده اند. بخصوص آنهایی که با عینک نسبیت فرهنگی حقوق زنان را جهانشمول نمی بینند و هر نوع خشونت علیه زنان، از جمله خشونت ناموسی را در همه نقاط جهان خشونت خانگی مینامند و عملا با چنین نام گذاری اهمیت این خشونت را تقلیل می دهند، قطعاً می توانند با مشاهده و گوش فرا دادن به سخنرانیهای این کنفرانس، به این نتیجه برسند که "دیگر دیر است" باید جهان را از چنگ بربریت قرون وسطایی بیرون کشید.

دنباله در صفحه ۹

نظامهای دوران معاصر، در این روزهای سخت و هیجان انگیز، محور اصلی این کنفرانس است.

یک دنیای بهتر: لیست سخنرانان بسیار جالب توجه است. دو میهمان بخصوص توجه را جلب میکند، نوال السعداوی و ملالی جویا. چرا تصمیم گرفته اید که این سخنرانان را گرد هم آورید؟ آیا این کنفرانس بر اسلام و جنبش اسلام سیاسی تاکید ویژه دارد؟ **شهلا نوری:** کاملاً درست است! در چند سال گذشته تحکات و حملات جنبش اسلامی نه تنها در کشورهای تحت حکومت اسلامی بلکه در کشورهای غربی از رشد چشمگیری برخوردار گشته است. اسلامیستها در دل اروپا زن را به جرم رابطه خارج از ازدواج سنگسار می کنند، دختران خود را به قتل می رسانند و در ابعادی بسیار عظیم، آنها را وادار به ازدواج اجباری می کنند. عقب نشینی از میانی سکولاریسم در اروپا باعث رشد نمادهای اسلام سیاسی گشته و کودکان خانواده های "مهاجر" از بسیاری از امکانات تحصیلی مساوی محروم گشته اند.

فقر و فروش کودکان از طرفی و

گفتگوی نشریه یک دنیای بهتر با شهلا نوری در مورد کنفرانس بین المللی سازمان آزادی زن بمناسبت ۸ مارس سازمان آزادی زن یک راه پرو پیچ و خم را طی کرده است

کنفرانسهایی بسیاری سازمان داده اند. اما اینجا منظور از کنفرانس های بین المللی است که سازمان آزادی زن در رابطه با آزادی زن، نقش مذهب و امر سکولاریسم سازمان داده است. اولین کنفرانس در سال ۲۰۰۸ با جهتگیری ایجاد یک قطب بین المللی در مبارزه با جنبش اسلامیستی و لزوم سکولاریزه کردن جوامع تحت سلطه اسلام برگزار شد. دومین کنفرانس با تم " نقش مخرب مذهب در زندگی و بر حقوق زنان، چرا سکولاریسم اساسی است" در روز ۷ مارس ۲۰۰۹ برگزار شد. کنفرانس امسال نیز بر مسائل مهم و اساسی تمرکز خواهد کرد. رابطه آزادی زن با سکولاریسم و مبارزه با حاکمیت مذهب، همبستگی با زنان در سراسر جهان در مبارزه شان برای آزادی و برابری، امنیت و علیه خشونت و همچنین پشتیبانی از زنان در ایران در مبارزه رو در رو با یکی از زن ستیزترین

یک دنیای بهتر: سازمان آزادی زن و ابتکار فمینیستی اروپا یک کنفرانس بین المللی بمناسبت ۸ مارس در شهر گوتنبرگ، سوئد سازمان داده است. این سومین سال است که سازمان آزادی زن به چنین امری اقدام کرده است. هدف شما از سازماندهی این کنفرانس های بین المللی چیست؟

شهلا نوری: جنبش ما و فعالین سازمان آزادی چه در ظرف سازمان آزادی زن و چه پیش از تشکیل آن در طول مبارزه دائمی علیه زن ستیزی و در جهت هرچه گسترده تر کردن جنبش آزادی زن

آپارتاید جنسی باید ملغی گردد!

**مصاحبه با اسماعیل اوجی،
عضو شورای مرکزی
سازمان آزادی زن و از
اعضاء شبکه
"مردان علیه خشونت
ناموسی"**

نشریه آزادی زن: لطفا کمی از شبکه مردان علیه خشونت ناموسی صحبت کنید، کی تشکیل شد و چه کسانی یا سازمانهایی در آن عضو هستند؟

اسماعیل اوجی: خشونت علیه زنان گرچه مسئله ای بسیار غیرانسانی است، اما چیز جدیدی نیست و در اغلب کشورهای دنیا، کم و بیش جریان دارد. معمولا زنی که مورد خشونت قرار میگیرد برای احقاق حقوق خود یا برای جلوگیری از تکرار خشونت به مقامات اجرائی، پلیس یا مقامات قضائی مراجعه میکند. مهمترین پشتیبان زن در اینگونه موارد پدر، مادر و اعضای خانواده او هستند. اما اگر زن توسط اعضای خانواده خود، کسانی که انتظار میرود با عشق و محبت او را مورد حمایت قرار دهند، مورد خشونت قرار گیرد بسیار وحشتناک، تنفر انگیز و غیر قابل تحمل است.

از چند سال پیش خشونت ناموسی، خشونتی که معمولا توسط اعضای خانواده به زن اعمال میشود، در سوئد، معمولا توسط شهروندهای خارجی تبار، تشدید شد و به مرحله قتل نفس رسید. قتل دختر توسط پدر، قتل خواهر توسط برادر، قتل دختر عمو توسط پسر عمو و قتل‌های از این قبیل.

بیش از دو سال قبل (سپتامبر ۲۰۰۷) به اهتمام چند نفر که در سازمانها و انجمنهای مدافع حقوق زنان فعالیت میکردند

شبکه "مردان علیه خشونت ناموسی" پیشنهاد و تشکیل شد. این شبکه از تعدادی مرد از کشورهای که در سوئد به عنوان اقلیت قومی زندگی میکنند و چند سوئدی الاصل تشکیل شده است. از هر کشور یا قوم حداکثر سه نفر میتوانند در این شبکه عضو شوند. فرض بر این است که این افراد در انجمنهای مختلف دیگری عضو باشند تا بتوانند اهداف شبکه را بطور وسیع به میان مهاجرین و طبیعتا مردم سوئد برده و نیل به آنها را آسانتر سازند. در حال حاضر اعضای این شبکه از اریتره، ایران، سومالی، کردستان عراق، ترکیه و سوئد میباشند. یکی از برنامه های امسال ما این است که تعداد اعضای شبکه را به ۳۰ نفر برسانیم. ما از کشورهای افغانستان، پاکستان، سوریه، رومانی، آلبانی، فلسطین و چند کشور و قوم دیگر عضو می‌خواهیم. هر دو نفر ایرانی عضو این شبکه، خود من و کریم نوری، عضو شورای مرکزی سازمان آزادی زن نیز هستیم.

نشریه آزادی زن: اهداف و فعالیتهای این شبکه در چه زمینه هائی است؟

اسماعیل اوجی: یکی از اهداف شبکه این است که مسئله خشونت در خانواده، خشونت ناموسی و مبارزه دائمی با آن را در جامعه زنده نگهدارد و آگاهی عمومی نسبت به علت و مکانیزم این نوع خشونت را افزایش دهد. ما می‌خواهیم جامعه توجه بیشتری نسبت به این جنایت داشته باشد. ما می‌خواهیم، از طریق تغییر طرز تفکر شهروندانی که دچار این نوع طرز تفکر میباشند و همچنین از طریق کمک به وارد شدن مهاجرین به جامعه سوئد، بر

ضد خشونت بر علیه زن بطور کلی و خشونت ناموسی بطور ویژه فعالیت کنیم. طبیعتا اهداف کلی شبکه پیدا کردن راههای مختلف برای مبارزه با خشونت ناموسی و کاهش آنها است. انتشار مقالات، تشکیل جلسات سخنرانی بزرگ و کوچک، کمپینهای کوتاه مدت و دراز مدت و صحبت با خانواده هائی که فرد یا افرادی از آنها در معرض این نوع خشونت هستند از جمله فعالیتهای این شبکه میباشد.

نشریه آزادی زن: آیا شبکه کمپین جدید یا خاصی را در دست اقدام دارد؟

اسماعیل اوجی: در سال گذشته ما در سوئد کمپین نسبتا بزرگی را شروع کردیم که هنوز هم در جریان است. ما از طریق این کمپین می‌خواهیم نظر دولت، پارلمان، نظام قضائی و مردم سوئد را به مسئله ازدواج اجباری، که اغلب توجه کسی را به خود جلب نمیکند، طوری

تغییر دهیم که این عمل غیر انسانی به عنوان یک جنایت ویژه مورد مجازات قرار گیرد. یعنی قانون این جنایت را مانند سایر جنایات معمولی مورد توجه قرار ندهد بلکه هم مجازات این نوع جنایت بیشتر باشد و هم نحوه رسیدگی به آن متفاوت. چرا که این جنایت طبیعتا مانند سایر جنایات، حتی یک تجاوز معمولی، نیست. شما زن یا دختری را مجبور میکنید برای همه عمر، یا در طول مدت طولانی تن خود را برخلاف میلش در اختیار یک مرد قرار دهد. این یعنی جنایت و تجاوز مکرر و دائمی.

در آوریل سال گذشته در همین رابطه ما جلسه عمومی و رسمی نسبتا بزرگی ترتیب دادیم که در آن نمایندگانی از تعداد زیادی از سازمانها، نهادها، مقامات رسمی و غیر رسمی، دادگاهها، پلیس، اداره مهاجرت، انجمنهای مهاجرین و غیره شرکت داشتند. در این جلسه تعدادی مددکار اجتماعی، مشاور امور خانواده، روان شناس و کارکنان خانه های امن از تجربیات خود در ارتباط با ازدواج اجباری صحبت کردند. تعدادی از اعضای انجمنها و سازمانهای مهاجرین، ادیان مختلف، پلیس، دادستان، عضو هیئت منصفه دادگاه و وکلای دادگاه نظر خود را راجع به ازدواج

اجباری بیان کردند. تعدادی نماینده پارلمان و سیاستمدار نیز در جلسه سخنرانی کردند. این کمپین انعکاس نسبتا زیادی در وسائل ارتباط جمعی سوئد و در میان مردم داشت.

نشریه آزادی زن: تصور میکنید این فعالیتهای برای جلوگیری یا کاهش خشونت علیه زنان کافی است؟

اسماعیل اوجی: این فعالیتهای طبیعتا کافی نیست. در حال حاضر، طبق آمار و اظهار سازمان ملل متحد سالانه بیش از ۵۰۰۰ زن توسط افراد

رهائی زن رهائی جامعه است!

مصاحبه با اسماعیل اوجی

فامیل خود به علل ناموسی به قتل میرسند. بسیاری از این قبیل قتلها ناشناخته میمانند و به تدریج فراموش میشوند. درصد بسیار زیادی از قتلهای ناموسی

در ایران مخفیانه به مرحله عمل در می آیند و علل بسیاری از آنها مخدوش میشود و به صورت خودکشی یا خود سوزی در می آید. تازه این فقط قتل ناموسی زنان است. هیچ آماری از میلیونها زنی که روزانه توسط خانواده خود مورد خشونت قرار میگیرند در دست نیست.

این فعالیتها طبیعتا کافی نیست ولی بسیار لازم است. نه تنها فعالیت زیادتر ما در شبکه مردان علیه خشونت ناموسی لازم است بلکه فعالیت شما و ما در سازمان آزادی زن و سازمانهای دیگر مدافع حقوق زنان، در همه انجمنها، نهادها، احزاب

سیاسی، تشکیلات صنفی، مدارس و دانشگاهها، کارگاهها و هر جا که آدمها میتوانند دور هم جمع شوند و راجع به موضوعی فعالیت نمایند، لازم است. هیچ کاری در این زمینه زیادی نیست و هر کاری هرچند کوچک قابل تقدیر است.

به امید روزی که ریشه خشونت نسبت به زنان بطور اعم و خشونت ناموسی بطور اخص از روی زمین پاک شود.

نشریه آزادی زن: با تشکر از شما برای شرکتتان در این مصاحبه و با آرزوی موفقیت برای همه مدافعين حقوق زنان.

اسماعیل اوجی: اجازه دهید قبل از خداحافظی نظر خوانندگان نشریه را به چند صفحه اینترنتی علاوه بر صفحه سازمان آزادی زن، در این زمینه جلب نمایم. اول صفحه اینترنتی خود ماست که فقط به زبان سوئدی است ولی صفحات دیگر فارسی هم وجود دارند:

mmhf.se

یا sedayezanan.org

www.kvinnonet.org

feministschool.com

در قسمت جستجوی این صفحه به دنبال "قتل ناموسی" بگردید. ده ها مقاله و خبر از ایران پیدا خواهید کرد.

اخبار کوتاه از سازمان آزادی زن

۱. روز دوشنبه ۱۸ ژانویه رادیو بی بی سی شهر بیرمنگام در انگلستان با آذر ماجدی، رئیس سازمان آزادی زن در مورد ممنوعیت برقع در اماکن عمومی مصاحبه کرد.

اخیرا در فرانسه لایحه ای بمنظور ممنوعیت پوشش برقع در مجلس مورد بحث و بررسی قرار گرفته و بحث پیرامون ممنوعیت برقع در جامعه فرانسه حاد شده است. ممنوعیت برقع از زوایای مختلف توسط سازمان های لائیک، مدافع حقوق زن و برخی احزاب سیاسی مورد دفاع قرار گرفته است. فرانسه از سال ۲۰۰۳ پوشیدن یا حمل مظاهر مذهبی در مدارس، ادارات و نهادهای دولتی را ممنوع کرده است. اکنون مساله ممنوعیت برقع در کلیه اماکن عمومی مورد بحث قرار دارد.

حزب بی ان پی که یک حزب دست راستی فاشیست، راسیست و ضد خارجی در انگلستان است، خواهان ممنوعیت برقع در انگلستان شده است. رادیو بی بی سی بر متن رخدادهای اخیر با آذر ماجدی گفتگویی ترتیب داد.

آذر ماجدی گفت که با ممنوعیت برقع کاملا موافق است، اما پیش از توضیح در مورد آن میخواهد صریحا اعلام کند که باید در مقابل و در افشای مواضع دست راستی و راسیستی حزب بی ان پی موضعی روشن اتخاذ کرد. دفاع از ممنوعیت برقع هیچ ربطی به سیاست های راسیستی و خارجی ستیز بی ان پی ندارد. مساله اینجاست که برقع بمعنای واقعی کلمه سمبل و ابزار بی حقوقی و بی حرمتی زن در جامعه است.

۲. روز سه شنبه ۲۹ دسامبر ۲۰۰۹، تلویزیون جی ام تی وی در انگلستان در برنامه صبحگاهی خود با آذر ماجدی در رابطه با اوضاع سیاسی ایران و حملات لفظی رژیم اسلامی به دولت انگلستان گفتگو کرد. آذر ماجدی گفت که جمهوری اسلامی

همواره در هیاهو براه انداختن به این شیوه، در حملات رتوریک به دولت های غربی بمنظور منحرف کردن اذهان از جنبش اعتراضی مردم ید طولایی داشته است. این نیز یک نمونه دیگر از چنین لفاظی ها است. از آذر در مورد وضعیت و آینده جمهوری اسلامی پرسیده شد، آذر گفت که همانگونه که هفت ماه پیش در این برنامه اعلام کردم، جمهوری اسلامی در حال سرنگونی است. مردم برای سرنگونی این رژیم به میدان آمده اند.

۳. همچنین روزنامه دانمارکی "یولند پستن" در مورد اعتراضات مردم در روزهای "تاسوعا" و "عاشورا" مصاحبه ای با آذر انجام داد. ژورنالیست این نشریه، سنه گرن، در این گفتگو از آذر در مورد روند اوضاع و موقعیت جمهوری اسلامی سوال کرد. وی همچنین در مورد احتمال قیام مسلحانه مردم علیه رژیم اسلامی پرسید. در طول ماه گذشته این دومین مصاحبه این نشریه با آذر ماجدی است. بعلاوه نوشته مفصلی از آذر ماجدی که به تحلیل اوضاع سیاسی ایران، موضوع جدال دو جناح رژیم، مبارزات و خواست های واقعی مردم و نقش جنبش آزادی زن در این خیزش اختصاص داشت، در روزنامه دانمارکی اینفورماسیون به تاریخ ۲۱ دسامبر منتشر شد.

۴. آذر ماجدی همچنین در برنامه ای تحت عنوان "وضعیت حقوق بشر در ایران" در تلویزیون بی بی سی فارسی شرکت داشت. این برنامه در سالگرد تصویب بیانیه حقوق بشر از تلویزیون پخش گردید. این برنامه ورژن کوتاه شده برنامه مفصل تری در همین زمینه است که بزودی از تلویزیون بی بی سی پخش خواهد شد. آذر ماجدی در این برنامه در مورد اختناق سیاه و بی حقوقی تحت نظام سلطنت در ایران صحبت کرد و همچنین عنوان نمود که جمهوری اسلامی عملا بمنظور سرکوب انقلاب به قدرت رسید و از همان روز اول وحشیانه به این کار مبادرت ورزید.

۵. اخیرا تیم کاراته دختران ایران در تورنمنت مسابقات بین المللی در آلمان بصورت دسته جمعی حجاب دنباله در صفحه ۸

نه به سنگسار = نه به جمهوری اسلامی!

جنبش زنان، صف آرائی های جدید!

نقل از نشریه یک دنیای بهتر

پروین کابلی

به نظر میرسد که بعد از ۲۲ بهمن امسال با توجه به لشکرکشی جمهوری اسلامی به خیابانها و نشان دادن بازوی قدرتمند حکومت در پشت اتوبوسهای حامل تظاهرکنندگانی که برای پرکردن خیابانها و میدان انقلاب به تهران آورده شدند، اوضاع تحت کنترل است و سران جنبش سبز هم در اتاق فکر به تفکر برای قدم زدن های بعدی مشغولند. این خلاصه آنچه است که میشود از رسانه های رژیم در آورد.

اما لازم نیست که ناظرین انشتین باشند تا بفهمند که در ایران بطور واقعی چه اوضاعی است و چه آتش زیر خاکستری در حال شعله ور شدن است و اتفاقاتی که در دور اخیر افتاد فقط جرقه های کوچکی از یک آتشفشان زیرزمینی است که در حال منفجر شدن است. این دوره گذشت. اما به نظر من همین دوره تحولات آتی را در درون خود پرورده کرد و آغاز یکدوره و یک صف بندی جدید را اعلام نمود.

دوران بعد از ۲۲ بهمن دوره تشدید مبارزات و اعتراض است. اما این دوره دارای یک خصوصیت بسیار بارزتری از

دوران قبل میباشد و آن جنبش های مختلف هرچه بیشتر پالایش میبایند و صف آرائیها و آلترناتیوهای مختلف در مقابل هم قرار میگیرند. چهره ها و رهبران جدید به میان می آیند و چهره های دیروز با بلند کردن پرچمهای مختلف جا عوض میکنند. این خصوصیت پویای هر دوره ای از مبارزات و حتی زندگی روزمره انسانهاست. یکی از این صفتبندی های جدید را باید در درون جنبش موسوم به زنان مشاهده نمود. جنبش برابری زن و مرد از این قاعده مستثنی نخواهد بود.

بارقه های این تغییر و تحولات را همه جا از صف اپوزیسیون خارج تا جریانات درون ایران میتوان دید. نگاهی به شعار و بیانیه های مختلفی که به خاطر ۸ مارس و در کنار روند تشدید مبارزه در ایران برعلیه جمهوری اسلامی صادر شده است بخوبی صحت این گفته را بیان میکند. بیانیه زنان: "راه حل پنج ماده ای ما زنان برای برون رفت" به هیچ وجه اتفاقی در خود در این دوره نیست. بلکه روند آغاز یک دوره جدید در جابجایی نیروهای مختلف است. این بیانیه تلاش دارد که خواست تغییر و رادیکالیسم موجود را در بستر اعتراضات سبز کانالیزه کند.

بیانیه اگر دوسال پیش منتشر میشد شاید معنای بیشتری میتوانست داشته باشد. این بیانیه که من قبلا در نوشته ای تحت عنوان "زنان، کدام جنبش، کدام آلترناتیو" آنرا نقد کرده ام، در دوره ای منتشر میشود که صفوف اپوزیسیون

در حال صف آرائی های جدید است. به این معنا میشود گفت که بیانیه زنان متعلق به این دوره نیست چرا که جنبشی که با پرچم برابری و آزادی زن به میدان می آید و از تاسوعا و عاشورا و علمدارانش مانند موسوی و کروبی و شیرین عبادی عبور کرد، و در ۲۲ بهمن اگرچه نه بسیار گسترده اما صف مستقل خود را در آنجائی که میتوانست سازمان داد، حجابش را پرت کرد و زنده باد آزادی زن را به پرچم خود تبدیل نمود، به جلسه و متینگ سبزه ها هم آگاهانه نرفت تا صف مستقل خود را علیرغم بزرگی یا کوچکی آن به نمایش بگذارد.

در یک نگاه میتوان دید که امسال از مراسمهای ۸ مارس و کنفرانس و نشستهایی که بوسیله فعالین مختلف بشکلی که در سالهای گذشته میتوانست در ایران سازماندهی شود خبری نیست. بیشتر فعالین زنان یا دستگیر شده اند و یا به خارج از ایران گریخته اند. آنگاه این سوال پیش میاید آیا ۸ مارس در ایران برگزار خواهد شد؟ به نظر من اینطور نخواهد شد. ۸ مارس امسال نیروهای جدیدی با یک صف آرائی جدید

به میدان خواهند آمد. ۸ مارس امسال بر نطفه های آن جنبشی رشد خواهد کرد که در طی دوره جدید یعنی حداقل ۱۰ سال گذشته هر جا که توانست حجابش را دور انداخت و هر جا که

توانست پرچم آزادی و برابری بدون قید و شرط زنان را بلند کرد و هر جا که توانست به بهانه نوروز و چهارشنبه سوری پا به پای مردان در خیابانها و محلات رقص و پایکوبی کرد. امسال این پرچم بلند خواهد شد اگر چه ابعاد آن

میتواند با گذشته قابل مقایسه نباشد.

نگاهی به سایتهای اینترنتی مختلف صحبت از برگزاری وسیع مراسمهای ۸ مارس در خارج از ایران میدهد. به نظر میرسد که تعداد مراسمها و متینگ هایی که در خارج از ایران سازمان داده شده است در مقایسه با سالهای گذشته بسیار بیشتر است. این را باید به فال نیک گرفت. مدتهاست که فاصله جغرافیائی داخل و خارج دیگر یک مانع نیست. بلکه تاکنون بعنوان یک امتیاز که کمترین آن افزایش هرچه بیشتر جمهوری اسلامی و جلب همبستگی و پشتیبانی میلیونها انسان آزادیخواه و سکولار شده است. آفیشها و اطلاعیه هایی که دیده میشود نشان از یک جبهه وسیع از انسانهای آزادیخواه و برابری طلب تا صف کمونیست ها و سوسیالیست هاست. شعارها حکایت از خواستها و مطالباتی میکند که میتواند پایه یک جدال برای فراهم کردن زمینه برای ساختن یک آلترناتیو رادیکال و جنبش برابری زن و مرد در ایران است.

ساختن چنین آلترناتیوی با پلاتفرمهای بسیار مختلفی که وجود دارد بدون شک یک کار هرکولی است. برای آزادی زن در ایران آلترناتیوهای مختلفی وجود دارد. از یک طرف بسیاری از این آلترناتیوها امروز خود را در تشکلات و

زنده باد برابری! زنده باد آزادی!

را برای کل جامعه بوجود آورده است. بی حقوقی زنان تنها آسیب و ارتکاب جرم علیه آنها نیست بلکه نظام آپارتاید جنسی توحش و بی حرمتی را به تمام جامعه گسترش داده و اعضا و آحاد آن را به درد آورده است. یک دنیای بهتر امر همه و برای همه است. برای همین اهمیت دارد که بتوان با طرح یک آلترناتیو رهبر و سازمانده صفوف رادیکالها و طرفداران آزادی تمام عیار را برای تغییرات بنیادی سازمان داد و پرچم آزادی و برابری را بلند کرد. سوال این است چگونه و از کدام راه؟ ■

کردند و جبهه های جدیدی را گشودند. جنبش برابری زنان هم از این قاعده مستثنی نیست. مگر اینکه بگویم که امر زنان سیاسی نیست که این عقب مانده ترین نوع تفکری است که میتواند خود را در جبهه راست ترین اپوزیسیون ایران نشان دهد و بحث من هم اساسا رو به این طیف نیست.

بررسی و نقد آلترناتیوهای مختلف در این دور از اهمیت بسیاری برخوردار است. بدون یک رودروئی با این آلترناتیوها نمیشود پیش رفت. بحث من این است که صف آرانی تازه ای آغاز شده است. مبارزه علیه جمهوری اسلامی در حال وارد شدن به یک دوره ای از شفافیت احزاب و آلترناتیوهاست. جنبش زنان برای برابری یک جنبش منحصر به زنان نیست. جنبشی برای تغییر در کلیت یک جامعه است. برای دست یافتن به حقوق انسانی و برابر است. این حقوق فقط برای زنان نیست. زنان از کره مریخ نیامده اند و در آنجا سیر نمیکند بلکه اعضای جامعه هستند که موقعیت آنها شرایط غیر انسانی

احزاب مختلف سازمان داده اند و از طرف دیگر گروههای کوچک و ظاهرا مستقل از هر خطی تلاش میکنند تأثیرات خود را بر این جنبش بگذارند.

من عمیقا معتقدم که در نیت خیر کسی شک نیست و اگر من از ظاهرا مستقل در اینجا اسم میبرم نه به این معنا است که من فکر میکنم این دوستان حقیقت را بیان نمیکند و مستقل نیستند. در این بحثی نیست که بسیاری از این دوستان دارای تشکیلات مستقلی هستند و حتی مثل فرد ممکن است که هرگز با هیچ گروه و سازمانی فعالیتی نداشته اند که این در نوع خود به نظر من اصلا اهمیت ندارد و جای سوال هم نیست. ولی بطور واقعی وقتیکه آلترناتیوهای مختلف مطرح میشوند و مورد نقد و قضاوت قرار میگیرند آنوقت روشن میشود که هرکسی در کدام صف قرار گرفته است و به کجا میرود. تاریخ دوره بعداز سرنوینی سلطنت پهلوی و روی کار آمدن جمهوری اسلامی پر از جابجائی احزاب و گروههای مختلف و شخصیت هائی است که صفهای مختلف را ترک

شد. در این گردهمایی شهلا نوری از طرف سازمان آزادی زن سخنرانی نمود. در پایان شرکت کنندگان گلهای میخک سفید را که به سمبل علیه ناموس پرستی تبدیل شده است در کنار شمع هائی که بیاد قربانیان ناموس پرستی در تاریکی شعله ور بودند گذاشته و یاد همه زنان و مردانی را که هر ساله قربانی جهل و عقب ماندگی و سنتهای مذهبی میگردند گرمی داشتند.

۷. روز ۱۱ فوریه به دعوت سازمان آزادی زن در شهر گوتنبرگ، مرکز پیگرد سران رژیم اسلامی به جرم جنایت علیه مردم ایران، حزب اتحاد کمونیسم کارگری و حزب کمونیست ایران تظاهراتی ایستاده همراه با میز اطلاعاتی از ساعت ۱۶ تا ۱۸ بعدازظهر برگزار گردید. در این گردهمایی کریم نوری از حزب اتحاد کمونیسم کارگری، پروین کابلی از مرکز پیگرد و شهلا نوری از طرف سازمان آزادی زن سخنرانی کردند. میز اطلاعاتی این تظاهرات مورد توجه مردم رهگذر قرار گرفت و دهها آفیش اطلاعاتی در میان مردم پخش گردید. مشروح تعدادی از خبرها در سایت آزادی زن درج شده است. ■

دختران کاراته کار را مورد بررسی قرار میدهند و فدارسیون کاراته بعد از اخذ تصمیم نهایی، با خاطیان قاطعانه برخورد خواهد کرد.

در این شرایط، پرتاب کردن حجاب توسط دختران شجاع کاراته کار بهترین پاسخی است که به دار و دسته جنبش سبز اسلامی، به طرفداران اسلام و رژیم اسلامی میتوان داد. تیم کاراته دختران راه را نشان میدهد. باید حجاب ها را بدور انداخت. چنین روزی دیر نخواهد بود. سازمان آزادی زن به این دختران شجاع و پیشتاز بخاطر این عمل تحسین برانگیز از صمیم قلب تبریک میگوید و دست تک تک آنها را بگرمی میفشارد. این آتشفشان را دیگر سر خاموشی نیست. دفاع قاطع از امنیت و آزادی تمام این دختران، در صورت یورش رژیم اسلامی، وظیفه تک تک آزادیخواهان، برابری طلبان و فعالین جنبش آزادی زن است.

۶. به دعوت سازمان آزادی زن و چند سازمان و انجمن دیگر روز ۲۱ ژانویه گردهمایی ای در مرکز شهر گوتنبرگ سوئد در سالگرد قتل فادیمه شهیندال به دست پدرش در سال ۲۰۰۲ ترتیب داده

دنباله خبرها

اسلامی را از سر برداشتند و بی حجاب در مسابقات شرکت کردند. ماموران حراست رژیم اسلامی، که معمولا برای کنترل همه جانبه تیمهای ورزشی در محل مسابقات حضور دارند، از برخورد به این حرکت متهورانه و متحدانه دختران تیم کاراته عاجز ماندند. مقامات مسئول رژیم اسلامی اعلام کرده اند که این عمل غیر شرعی

دیگر بس است، حجاب را بسوزانیم!

میکشد، سرکوب میکند، عربده میکشد و از هیچ کس هم ترسی ندارد.

البته قاعدتا این موضوع نمیتواند تا ابد ادامه داشته باشد. این امید وجود دارد که بزودی این اعتراضات فردی و گروهی در سازمانی پیشرو، مدرن و به ویژه سوسیالیستی و دارای برنامه کار متشکل شود و بساط این رژیم فاسد، عقب افتاده و قرون وسطائی را برای همیشه از روی زمین بردارد. در حال حاضر جای منصور حکمت خیلی خالی است. ■

صحبت کنیم که مثلا زنان در سازمانی سراسری متشکل شده باشند و برنامه مشخص و جدیدی را پیش روی خود قرار داده باشند. متاسفانه امروز زنان هم همچون مردان فاقد یک تشکل پیشرو، رادیکال و فراگیر که دارای برنامه کار باشد، هستند. اعتراض زیاد است، عصبانیت زیاد است، تظاهرات زیاد است، مردم بطور عموم و بالاخص زنان دیگر از این همه نابرابری، فشار، ظلم، فقر، فساد، قتل و خشونت اسلامی خسته شده اند و دیگر از اعدام و زندان و شلاق و قصاص نمی ترسند ولی متاسفانه یک سازمان پیشرو و فراگیر که برنامه مشخصی را پیش روی مردم بگذارد و مردم هم به آن اعتماد نمایند وجود ندارد. مردم و به ویژه زنان اعتراض میکنند و رژیم هم

این معنا اهمیت دارد که یک آلترناتیو که آلترناتیوی ماکزیمالیستی و ضد ستم برزنان است باید در جنبش برابری بتواند پرچم دار به سرانجام رساندن این جنبش در این مرحله شود. جنبش برای آزادی زن یک جنبش در خود نیست. جنبشی برای دفاع از انسانیت و جنبشی آرمان خواه است که میتواند سرنوشت میلیونها انسان از زن و مرد، کودک و پیر را با پیروزی خود دچار تغییرات اساسی نماید.

اسماعیل اوجی: راستش اینکه جنبش زنان وارد مرحله جدیدی شده باشد هنوز برای من معلوم نیست. زنان چندین سال است که به مبارزه خود را برای احقاق حقوقشان شدت داده اند و طبیعتا بعد از اعتراضات خرداد گذشته زنان نیز همچون گذشته و شاید کمی بیشتر به اعتراضات خود ادامه میدهند. زمانی میتوانیم از مرحله جدید

نشریه آزادی زن: در یک سال گذشته و بعد از انتخابات جمهوری اسلامی اتفاقات زیادی در ایران افتاده است. جنبش آزادی و برابری زن وارد دوره جدیدی شده است. این دوره را شما چگونه ارزیابی میکنید؟ چه نقاط ضعف و قوتی را میتوانید نام ببرید و چه ارزیابی از دور آینده دارید؟

پروین کابلی: به نظر من روند جنبش برابرطلب در ایران وارد دوران سرنوشت سازی شده است. به این معنا که هرچه مبارزه برعلیه جمهوری اسلامی تشدید میگردد و موانع و چلنج های جدید در مقابل جنبش سرنگونی جمهوری اسلامی قد علم میکند به همان اندازه جنبش ضد آپارتاید جنسی شفافیت بیشتری پیدا میکند. این دوره دوره آلترناتیوهای مختلف است. دوستان دیروز جا عوض میکنند و یا انتخاب میکنند و به

ارزشهای مردسالارانه و زن ستیزانه و سازماندهی و رهبری جنبش پر قدرت رهایی زن در ایران بنیانگذاری شده است و طی دهه گذشته نه تنها در ایران که آپارتاید جنسی به شکل توحش آمیزی حکم می راند، بلکه در بسیاری از پیشرفته ترین جوامع امروز بشر، اقدامات عاجلی را برای امحاء کامل نابرابری بین زن و مرد پیش برده است.

آزادی زن معیار آزادی جامعه است! این شعاری است که امروز در اشکال توده ای به میان مردم آمده اما فراموش نکنیم که بدون برابری زن و مرد آزادی زن متصور نیست و بدون سرنگونی رژیم اسلامی، آزادی و برابری متصور نیست!

از این رو از خوانندگان عزیز می خواهم تا به سازمان آزادی زن بپیوندند تا در کنار هم برای رهایی از ارتجاع اسلامی حاکم بر زندگی مردم ایران تلاش کنیم. ■

اینکه ستون فقرات جنبش اسلامیستی و اسلام سیاسی در کشور ایران است، ما راه پر پیچ و خمی را طی کرده ایم.

گاهها متقاعد کردن جهان پیرامون که مردم ایران را مردمی "مسلمان" خطاب می کنند کار آسانی نبوده است. اینبار اما مردم جهان بدون هیچ واسطه ای شاهد خیزش مردمی و حضور زنان در صف مقدم جنبش اعتراضی علیه تبعیض و آپارتاید جنسی موجود در رژیم اسلامی بوده اند. از تابستان گذشته تا به امروز جریانات و سازمانهای بسیاری منشورها و بیانیه های بخصوص در آستانه روز جهانی زن صادر کردند. بسیاری پا به میدان مبارزه علیه رژیم اسلامی گذاشتند و بسیاری با زیرکی و با برجسته کردن مطالبات حقوقی زنان، دست به حمایت جناح مغضوب انتخابات نمایشی اخیر ایران زدند. سازمان آزادی زن اما به منظور مبارزه بی امان با تمامی تلقیات و

پشتیبانی بین المللی اهمیت بسیاری در پیروزی مبارزات آزادی خواهانه مردم و زنان در ایران دارد. از این رو ما بر آن شدیم که به این امر جایگاهی درخور در کنفرانس بین المللی ۸ مارس خود دهیم. بعلاوه، تلاش برای جلب همبستگی بین المللی با جنبش آزادی زن و جنبش های آزادیخواهان در ایران یکی از فعالیت های دائمی سازمان آزادی زن بوده است.

یک دنیای بهتر: موقعیت و جایگاه سازمان آزادی زن در جنبش بین المللی آزادی زن را چگونه ارزیابی میکنید؟

شهلا نوری: جنبش آزادی زن گرایش رادیکال جنبش حقوق زن را نمایندگی میکند. مبارزه برای آزادی بی قید و شرط و برابری کامل زن و مرد امر و فعالیت همیشگی سازمان آزادی زن است. سازمان آزادی زن خواستهای جنبش آزادی زن را با صدای رسا اعلام کرده است. با توجه به

دنباله مصاحبه نشریه یک دنیای بهتر با شهلا نوری

یک دنیای بهتر: در اطلاعیه کنفرانس اعلام شده که یک تم کنفرانس همبستگی با جنبش آزادی زن در ایران است. چرا این تم را انتخاب کرده اید؟

شهلا نوری: جنبش آزادی زن جایگاه بسیار مهمی در جنبش بین المللی آزادی زن و بویژه در منطقه دارد. شرایط خطیر جامعه ایران در ماه های اخیر و نقش مهم جنبش آزادی زن در خیزش مردم توجه و تحسین جهانیان را برانگیخته است. جلب همبستگی و

رهائی زن همین امروز!

کنفرانس بین المللی برای بزرگداشت ۸ مارس روز جهانی زن همبستگی با مبارزات زنان در سراسر جهان برای آزادی، برابری، سکولاریسم و علیه خشونت حمایت از جنبش آزادی زن در ایران

سازمان آزادی زن و ابتکار فمینیستی اروپا بمنظور بزرگداشت روز جهانی زن، شنبه ۶ مارس ۲۰۱۰ یک کنفرانس بین المللی در شهر گوتنبرگ، سوئد برگزار میکنند. تم این کنفرانس:

نقش اساسی سکولاریسم در مبارزات زنان برای برابری، امنیت، و در مبارزه علیه خشونت نسبت به زنان است.

در مقابله با عقب گرد هایی که بر حقوق و موقعیت زنان تحمیل شده، زنان باید متحدانه اعلام کنند: "دیگر بس است" و برای تغییر جهان متحد شوند.

کنفرانس ۶ مارس ۲۰۱۰ دگر بار بر این مسائل مهم و اساسی تمرکز خواهد کرد، با زنان در سراسر جهان در مبارزه شان برای آزادی، برابری، امنیت و علیه خشونت اعلام همبستگی خواهد کرد. این کنفرانس همچنین حمایت و پشتیبانی خود را از زنان در ایران در مبارزه رو در رو با یکی از زن ستیز ترین نظام های دوران معاصر، در این روزهای سخت و هیجان انگیز اعلام میکند.

سخنرانان:

نوال السعداوی، نویسنده و فعال سرشناس و قدیمی حقوق زن از مصر مهمان افتخاری این کنفرانس خواهد بود.

ملالی جویا، فعال سرشناس حقوق زن و عضو لویا جرگه، افغانستان

گودرون تیبه تیبرگ، ژورنالیست، مسئول زنان برای صلح، سوئد
ماریا رشیدی، رئیس انجمن حق زن و عضو هیات مدیره شبکه علیه خشونت های ناموسی، سوئد- ایران

آذر ماجدی، نویسنده، رئیس سازمان آزادی زن، عضو کمیته هماهنگ کننده ابتکار فمینیستی اروپا انگلستان - ایران
کریس مک کرلی، حقوقدان، فعال در عرصه کمک به زنانی که مورد خشونت ناموسی و خانوادگی قرار دارند، انگلستان
ماریا گوامان، حقوقدان در امور حقوق مهاجرت، سوئد
گیونر نیبو، رئیس آنتیکو و عضو کمیته هماهنگ کننده ابتکار فمینیستی اروپا، مقدونیه

لیلین هالس فرنج، رئیس ابتکار فمینیستی اروپا، فرانسه
ماریان هلی لوکاج، بنیانگذار "زنانی که تحت قوانین اسلامی زندگی میکنند" و هماهنگ کننده سکولاریسم امر زنان است، فرانسه - الجزایر

نینا سنکاری، عضو هماهنگ کننده ابتکار فمینیستی - لهستان
پروین کابلی، عضو شورای مرکزی سازمان آزادی زن
هوگو استرلار، سکولاریست، مسئول بخش اروپای CFI

زمان کنفرانس: شنبه ۶ مارس ۲۰۱۰ از ساعت ۱۳ تا ۱۹.۳۰

مکان: موزه شهر گوتنبرگ، واقع در ۱۲ Norra hamngatan

قابل توجه علاقمندان شرکت در کنفرانس سخنرانها بصورت همزمان و بوسیله امواج رادیویی به زبانهای فارسی، سوئدی و انگلیسی ترجمه خواهد.

مصاحبه مطبوعاتی: با حضور نوال سعداوی، ملالی جویا و آذر ماجدی

زمان: جمعه ۵ مارس، راس ساعت ۱۴.۰۰

مکان: سالن اجتماعات خانه ویکتوریا، خانه مدوسا
علاقمندان به شرکت در کنفرانس لطفا با شهلا نوری یا آذر ماجدی تماس بگیرند.

Majedi.azar@gmail.com

wlshahla.n@gmail.com

www.womensliberation.net

www.azadizan.net

www.medusahuset.se

Tel. ۰۰۴۶ ۷۳۷۲۶۲۶۲۲

نشریه آزادی زن از انتقادات و پیشنهادات شما استقبال می کند.
مطالب، انتقادات و پیشنهادات خود را برای ما ارسال کنید.

azarmajedi@yahoo.com

azadizan@gmail.com

www.azadizan.net

رئیس سازمان آزادی زن آذر ماجدی:

هیئت تحریریه نشریه سازمان آزادی زن:

آدرس سایت: